

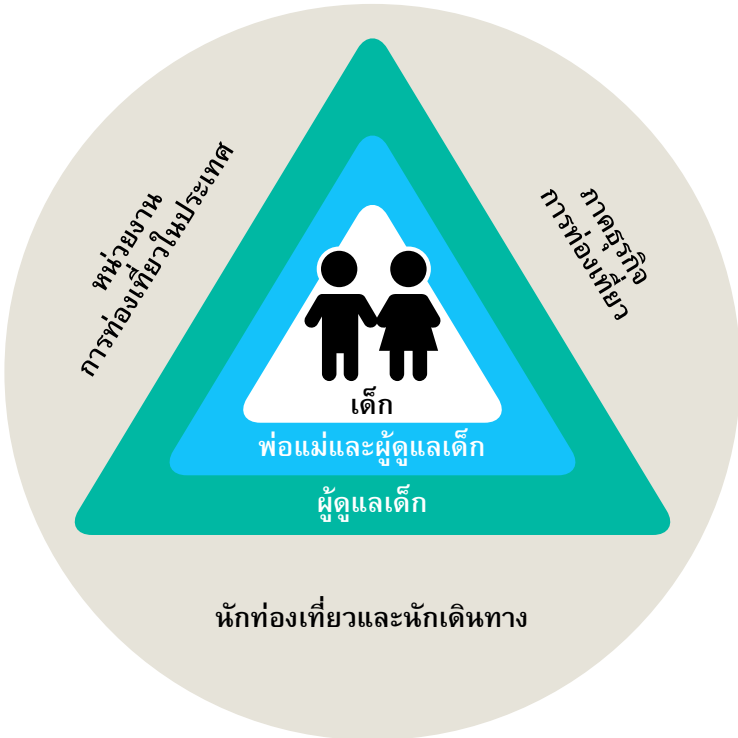
ทางออก
ของการคุ้มครองเด็ก
ในธุรกิจการท่องเที่ยว
ภาคธุรกิจท่องเที่ยว

www.childsafetourism.org

การคุ้มครองเด็กเป็นความรับผิดชอบ ของทุกคน

เราทุกคนต่างได้รับประโยชน์ร่วมกันจากการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ที่ได้รับจากการรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติ ทรัพยากรทางวัฒนธรรม หรือการปกป้องทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะการคุ้มครองเด็ก การเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวทั่วโลก ทำให้เด็กอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรมมากขึ้น

เด็กต้องการความคุ้มครองเป็นพิเศษ และความรับผิดชอบนี้ไม่ได้จำกัดเฉพาะหน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่งแต่เป็นความรับผิดชอบของพวกเราทุกคน

คุณสามารถสร้างรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็กได้
เราทุกคนมีบทบาทในการคุ้มครองเด็กจากการทารุณกรรม

การทารุณกรรมเด็กคืออะไร

“เด็ก” คือ บุคคลใดก็ตามที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี การทารุณกรรมเด็กคือ การลงมือกระทำ (หรือเพิกเฉย ละเลย) ซึ่งไม่ได้เกิดจากอุบัติเหตุ และเป็นเหตุให้เด็กได้รับบาดเจ็บหรือตกอยู่ในอันตราย

การทารุณกรรมเด็กเกิดขึ้นในทุกประเทศทั่วโลกแต่ละวันมีเด็กนับล้านคนที่ต้องทุกข์ทรมานจากการทารุณกรรม

ประเภทของการทารุณกรรมเด็ก

การทารุณกรรมเด็กแบ่งออกเป็น 4 ประเภทและพบว่าการทารุณกรรมมากกว่าหนึ่งประเภท มักจะเกิดขึ้นกับเด็กในขณะเดียวกัน

ผลกระทบจากการทารุณกรรมเด็ก

การทารุณกรรมเด็กมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อตัวเด็กและส่งผลให้เกิดปัญหาทั้งทางร่างกายและจิตใจในระยะยาว

ผลกระทบจากการทารุณกรรมจะขยายจากผู้เสียหายเองไปยังครอบครัว ชุมชนสังคม และภาคธุรกิจการท่องเที่ยว

การทารุณกรรมเด็กคืออะไร

ดุด่าเด็ก

แก้งเด็กจนเกินควร

สัมผัสตามร่างกายเด็ก
ในท่ีๆ เด็กไม่ยอมให้จับ

เพิกเฉยต่อเด็ก

ให้เด็กดูสื่อลามก

บังคับให้เด็กจับต้องคุณ

ทำลายความมั่นใจของเด็ก

ทุบตีหรือทำร้ายเด็ก
เพื่อระบายอารมณ์ของตัวเอง

ครอบงำความคิด/การกระทำ
ของเด็กและใช้เด็กเป็นเครื่องมือ

ละเลยไม่ดูแล เช่น ปล่อยให้เด็ก
สกปรกขาดอาหารและไม่มี
เสื้อผ้าใส่

ใช้แรงงานเด็ก

ละเลยความต้องการ
ทางจิตใจของเด็ก

ใช้งานเด็กไม่เี่เวลาเรียน
เล่น หรือพักผ่อน

ตีและเยาะเย้ยเด็กในโรงเรียน

ละเลยไม่ให้เด็กได้รับ
การรักษาเมื่อเจ็บป่วย

ละเลยไม่ให้เด็กได้รับ
การศึกษา

ปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพัง
โดยไม่มีผู้ดูแล

นักท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็ก

ในทวีปเอเชีย:

คาดการณ์ว่าการท่องเที่ยว
จะเติบโตที่สุดในสองทศวรรษหน้า

นักท่องเที่ยวกว่า 36 ล้านคน

เดินทางมายังประเทศกัมพูชา ลาว ไทยและเวียดนามในปี พ.ศ. 2555

พบว่าเด็กที่อยู่ในพื้นที่ธุรกิจการท่องเที่ยว
มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นต่อการถูกแสวงประโยชน์และทารุณกรรม

ร้อยละ 95 ของนักท่องเที่ยวได้เห็นและพูดคุยกับเด็กที่ทำงานอยู่ในธุรกิจท่องเที่ยว
ในท้องถิ่นนักท่องเที่ยวเหล่านั้นรู้สึกเสียใจ รู้สึกผิด มีความเป็นห่วง และรู้สึกผิดหวังที่พบว่ามีการใช้แรงงานเด็กในธุรกิจดังกล่าว

ร้อยละ 60 ของนักท่องเที่ยวพบเห็นเด็กอยู่ตามท้องถนน โดยไม่มีผู้ใหญ่ดูแล

ร้อยละ 33 ของนักท่องเที่ยวพบเห็นเด็กทำงานบริการในธุรกิจการท่องเที่ยว (เช่น โรงแรม ร้านอาหาร เป็นต้น)

ร้อยละ 18 ของนักท่องเที่ยวพบเห็นเด็กทำงานในสถานบันเทิงยามค่ำคืน

นักท่องเที่ยวที่มา ยังภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ต้องการสิ่งต่อไปนี้:

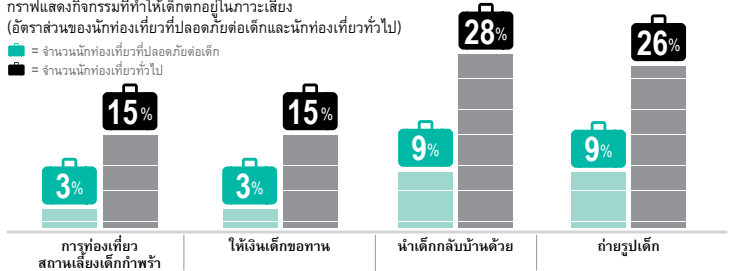
1 ได้รับข้อมูลที่ชัดเจนในการ
ปฏิบัติตนให้เป็นนักท่องเที่ยว
ที่ปลอดภัยต่อเด็ก

2 มีทางเลือกเพิ่มในการ
ท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการ
ท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็ก

3 มีส่วนร่วมในการรณรงค์
ของรัฐบาลและภาคอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวในประเทศนั้นๆ เกี่ยวกับการ
ท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็ก

นักท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็กช่วยลดโอกาสที่เด็กจะเสี่ยงต่อการ ถูกทารุณกรรมได้

การนำเสนอกิจกรรมที่ทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะเสี่ยง
(อัตราส่วนของนักท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็กและนักท่องเที่ยวทั่วไป)

**“การคุ้มครองเด็ก
เป็นหน้าที่ของทุกคน”**

— ผู้ให้สัมภาษณ์

อะไรคือปัจจัยเสี่ยงต่อเด็กที่อยู่ภายในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว

1

เด็กที่อยู่ตามท้องถนนในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว

เช่น เด็กขอทานหรือเร่ขายของหรือขายอาหารให้นักท่องเที่ยว เด็กทั้งหญิงและชายที่ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ตามท้องถนนข้างต้น จะมีความเสี่ยงสูงต่อการถูกทารุณกรรม

2

เด็กที่ทำงานในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องอาจตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกแสวงประโยชน์ได้

ตัวอย่างเช่น เด็กที่ทำงานเป็นผู้นำทัวร์ ทำงานในร้านอาหาร ร้านคาราโอเกะ บาร์ ฯลฯ อาจมีโอกาสที่จะถูกแสวงประโยชน์ทางเพศ

3

นักท่องเที่ยวและนักเดินทางสามารถเข้าถึงเด็กได้ง่าย

นักท่องเที่ยวแบบมุงมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก อาจหาโอกาสเข้าถึงเด็กหญิงและชายที่อยู่ในภาวะเสี่ยง โดยการสมัครเข้าทำงานในโรงเรียนหรือ “สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า” ซึ่งแนวโน้มที่น่าห่วงใยในขณะนี้ คือ

- “การท่องเที่ยวสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า” สามารถก่อให้เกิดอันตรายต่อพัฒนาการและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก และทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะที่เสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรม
- “การท่องเที่ยวเชิงอาสาสมัคร” หลายองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับเด็ก ไม่ได้ตรวจสอบประวัติของนักท่องเที่ยวที่ขอเข้ามาทำงานเป็นอาสาสมัครในหน่วยงานให้ละเอียดรอบคอบ
- “โฮมสเตย์” เป็นการท่องเที่ยวในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีใครตรวจสอบและมั่นใจได้นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับเด็กในชุมชนมีปฏิสัมพันธ์ในขอบเขตที่เหมาะสมหรือไม่

ความเสี่ยงของเด็กต่อการถูกทารุณกรรมและรูปแบบที่หลากหลายของการทารุณกรรมเป็นประเด็นที่มีความเชื่อมโยงกัน

เราสามารถสร้างสภาพแวดล้อม ในการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็ก ได้อย่างไร

1 เคารพในสิทธิของเด็ก

พึงระวังว่าเราปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสมต่อเด็กทั้งหญิงและชาย

2 ปลุกจิตสำนึกเรื่องการคุ้มครองเด็กภายในครอบครัว และชุมชน

พูดคุยกับครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ลูกค้าและสมาชิกในชุมชนเกี่ยวกับภาวะเสี่ยงที่
อาจเกิดขึ้นกับเด็กในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว และเสนอแนะวิธีการคุ้มครองเด็กจาก
การทารุณกรรมไปพร้อมๆ กัน

3 เฝ้าระวังและตระหนักถึงสัญญาณที่บ่งชี้ว่าเด็กอาจตกอยู่ใน ในภาวะเสี่ยง

รับรู้ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นในชุมชนของเรา และเฝ้าระวังสถานการณ์ซึ่งอาจทำให้เด็กผู้หญิง
และเด็กผู้ชายต้องตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรม

4 ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อพบเห็นเด็กที่ตกอยู่ใน ในภาวะเสี่ยง

ควรแจ้งผู้จัดการหรือหัวหน้า ทำตามนโยบายคุ้มครองเด็กของบริษัท (หากมี) บันทึก
รายละเอียดในสิ่งที่เห็น และทำรายงานอย่างเป็นทางการเพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่หรือ
หน่วยงานที่ให้การคุ้มครองเด็กต่อไป

เราจะรายงานเมื่อพบเห็นเหตุการณ์ ข้างต้นได้อย่างไร

ไม่ควรเพิกเฉยกับเหตุการณ์ที่ทำให้เด็กอาจตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูก
ทารุณกรรม การทำรายงานของเราอาจช่วยป้องกันเด็กจากการถูกทารุณกรรมได้

รายงานสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแก่หัวหน้า

.....

โทรศัพท์แจ้งไปยังสายด่วนช่วยเหลือเด็ก (ระบุหมายเลขโทรศัพท์และที่อยู่ในการติดต่อ)

.....

ติดต่อเจ้าหน้าที่รักษากฎหมายในท้องถิ่น

.....

หน่วยงานที่ปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองเด็กที่เชื่อถือได้ (ระบุหมายเลขโทรศัพท์และที่อยู่ในการติดต่อ)

.....

ธุรกิจของเรามุ่งเน้นการให้ความ คุ้มครองแก่เด็กมากน้อยแค่ไหน

โปรดตอบแบบทดสอบต่อไปนี้

โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องตามความเห็นของท่าน ใช่ ไม่ใช่

1. พนักงานในหน่วยงานของท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็กในธุรกิจการท่องเที่ยวใช่หรือไม่		
2. พนักงานในหน่วยงานของท่านรู้จักแยกแยะว่าเด็กอาจมีความเสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรมใช่หรือไม่		
3. พนักงานในหน่วยงานของท่านรู้จักจัดการและรายงานเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทารุณกรรมทางเพศ		
4. หน่วยงานของท่านให้ความช่วยเหลือครอบครัวที่อยู่ในภาวะเสี่ยงรวมทั้งโรงเรียนและ/หรือโครงการทางสังคมเพื่อคุ้มครองเด็กจากการทารุณกรรมใช่หรือไม่		
5. พนักงานในหน่วยงานของท่านได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็กในธุรกิจการท่องเที่ยวใช่หรือไม่		
6. หน่วยงานของท่านมีนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กซึ่งกำลังใช้อย่างจริงจังเพื่อป้องกันเด็กจากการถูกทารุณกรรมใช่หรือไม่		
7. หน่วยงานของท่านแจ้งแก่ลูกค้าและหน่วยงานคู่ค้าเกี่ยวกับความมุ่งมั่นของหน่วยงานในการคุ้มครองเด็กใช่หรือไม่		
8. หน่วยงานของท่านได้นำเสนอทั้งประเด็นทั่วๆ ไปและประเด็นปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็กในการประชุมร่วมกับชุมชนและภาคธุรกิจการท่องเที่ยวใช่หรือไม่		

เฉลย:

หากท่านทำเครื่องหมายลงในช่อง “ใช่” ทุกช่องแสดงว่าหน่วยงานของท่านกำลังดำเนินการอย่างดีเยี่ยมในการคุ้มครองเด็ก ควรรักษามาตรฐานนี้ต่อไป

หากท่านทำเครื่องหมายลงในช่อง “ไม่ใช่” เพียงข้อหนึ่งข้อใด ก็โปรดศึกษาข้อมูลด้านหลังของบัตรแผ่นนี้เพื่อหาวิธีการคุ้มครองเด็กที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วิธีที่ทำให้ธุรกิจเป็นธุรกิจที่ปลอดภัย ต่อเด็ก

1 ภายในหน่วยงาน

- จัดทำนโยบายคุ้มครองเด็กและปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว
- จัดฝึกอบรมพนักงานให้มีความรู้ในเรื่องนี้
- ให้อำนาจพนักงานในการดำเนินการช่วยเหลือเด็ก (เมื่อเขาพบเห็นหรือรับรู้เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทารุณกรรมเด็ก)
- ระบุขั้นตอนที่ชัดเจนเพื่อช่วยพนักงานในหน่วยงาน แจ้งเหตุและส่งต่อข้อมูลไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบรวมถึงแจ้งข้อข้อใจที่มีและจัดทำรายงาน

2 เมื่อติดต่อกับลูกค้าและหน่วยงานคู่ค้า

- แจ้งลูกค้าและหน่วยงานอื่น ๆ ให้ทราบเกี่ยวกับนโยบายคุ้มครองเด็กของหน่วยงาน
- บรรลุข้อมูลการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็กไว้ในรายละเอียดข้อมูลของหน่วยงาน เช่น ในการโฆษณา เว็บไซต์ เอกสารส่งเสริมการขาย และใบแจ้งราคาสินค้า
- ปลุกจิตสำนึกบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็กโดยการจัดแสดงข้อมูลรณรงค์ในพื้นที่สาธารณะของหน่วยงาน

3 ภายในชุมชน

- สนับสนุนหน่วยงานที่น่าเชื่อถือซึ่งดำเนินงานโครงการเกี่ยวกับเด็ก
- เสนอโอกาสในการจ้างงานให้กับครอบครัวเด็กที่อยู่ในภาวะเสี่ยง และทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาและสนับสนุนในขณะเดียวกัน
- นำเสนอประเด็นทั่วไปที่เกี่ยวกับภาวะเสี่ยงของเด็กในชุมชนผ่านช่องทางที่เหมาะสม
- หาวิธีการที่สร้างสรรค์เพื่อรณรงค์ให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กภายในชุมชน

การร่างนโยบายเกี่ยวกับการ คุ้มครองเด็ก

นโยบายที่ร่างขึ้นควรระบุอย่างชัดเจนว่าบริษัทของท่านจะไม่เพิกเฉยต่อประเด็นการทารุณกรรมเด็กโดยเสนอขั้นตอนที่ชัดเจนในการป้องกันและจัดการกับการทารุณกรรมซึ่งควรเป็นนโยบายที่เข้าใจง่ายปฏิบัติได้และสามารถบรรลุผลได้

สิ่งสำคัญที่สุดก็คือนโยบายดังกล่าวไม่ควรเป็นเพียงแค่อ้อยคำที่อยู่บนแผ่นกระดาษแต่ควรเป็นแนวทางให้ผู้จัดการและพนักงานทั้งหมดนำมาปฏิบัติตามได้อย่างจริงจัง

โกลเด้นบีชเกสเฮ้าส์ (Golden Beach Guest House) นโยบายการคุ้มครองเด็ก

ที่โกลเด้น บีชเกสเฮ้าส์ เราเชื่อว่าเด็กทุกคนควรได้รับความคุ้มครองให้ปลอดภัยจากอันตรายทุกรูปแบบ เราจะไม่ยอมให้มีการทารุณกรรมเด็กในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้นและจะคุ้มครองเด็กในการดำเนินธุรกิจของเราทุกด้าน

เราฝึกอบรมพนักงานเพื่อให้มีความรู้และมีทักษะในการคุ้มครองเด็ก โดยเฉพาะในกรณีที่เด็กอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรม

เราคาดหวังและสนับสนุนให้พนักงานทุกคนรายงานประเด็นเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็กให้แก่ฝ่ายบริหาร

ฝ่ายจัดการจะต้องติดตามดูแลทุกกรณีที่ได้รับรายงานและส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับการทารุณกรรมเด็กไปยังเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

เราณรงค์เรื่องการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็กภายในบริษัทอย่างต่อเนื่องเพื่อแสดงจุดยืนของเราต่อลูกค้า

เราแสวงหาโอกาสตลอดเวลาในการให้ความช่วยเหลือเด็กในชุมชน เช่น เสนอประเด็นปัญหาทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับภาวะเสี่ยงของเด็กต่อหน่วยงานที่รักษากฎหมายในท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ในชุมชน

การท้วงติงที่ปลอดภัยต่อเด็ก ในประเทศของเราเป็นอย่างไร

โปรดทำแบบทดสอบต่อไปนี้

โปรดทำเครื่องหมายถูก ลงในช่องตามความเห็นของท่าน

ใช่

ไม่ใช่

	ใช่	ไม่ใช่
1. รัฐบาลของเราได้ลงนามเห็นชอบกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กใช่หรือไม่	☐	☐
2. รัฐบาลของเรามีนโยบาย วิธีการหรือแผนปฏิบัติการแห่งชาติเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการคุ้มครองเด็กใช่หรือไม่	☐	☐
3. รัฐบาลของเรายอมรับว่าเด็กมีสิทธิพิเศษในการได้รับความคุ้มครองใช่หรือไม่	☐	☐
4. รัฐบาลของเรามีระบบกฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อดำเนินการเรื่องการทารุณกรรมเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการทารุณกรรมทางเพศเด็กใช่หรือไม่	☐	☐
5. รัฐบาลของเราให้เกณฑ์กำหนดหน้าที่ในการคุ้มครองเด็กสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใช่หรือไม่	☐	☐
6. รัฐบาลของเราให้การฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถึงวิธีการคุ้มครองเด็กและการตอบสนองต่อกรณีเด็กถูกทารุณกรรม รวมถึงการทารุณกรรมทางเพศใช่หรือไม่	☐	☐
7. รัฐบาลของเราได้จัดให้มีบริการสายด่วนรับแจ้งปัญหาการคุ้มครองเด็ก รวมถึงการทารุณกรรมทางเพศใช่หรือไม่	☐	☐
8. รัฐบาลของเราให้การสนับสนุนสายด่วนเพื่อช่วยเหลือเด็ก เพื่อให้เด็ก พ่อแม่ของเด็ก และผู้ดูแลเด็กติดต่อขอคำแนะนำได้ใช่หรือไม่	☐	☐
9. รัฐบาลของเราสนับสนุนการให้ความรู้แก่สาธารณะชนและการอภิปรายในวงกว้างในเรื่องของการคุ้มครองเด็ก รวมถึงการทารุณกรรมทางเพศเด็กในธุรกิจการท่องเที่ยวใช่หรือไม่	☐	☐
10. หน่วยงานหลักต่างๆ ภายใต้รัฐบาลของเราต่างประสานงานกันเพื่อคุ้มครองเด็กจากการถูกทารุณกรรม รวมไปถึงการทารุณกรรมทางเพศใช่หรือไม่	☐	☐
11. รัฐบาลของเราร่วมมือกับภาคธุรกิจองค์กรเอกชน และชุมชนเพื่อหยุดยั้งการทารุณกรรมเด็กในธุรกิจการท่องเที่ยวใช่หรือไม่	☐	☐

เฉลย:

หากท่านทำเครื่องหมายลงในช่อง "ใช่" ทุกข้อแสดงว่ารัฐบาลของท่านกำลังดำเนินการอย่างดีเยี่ยมในการคุ้มครองเด็ก และควรรักษามาตรฐานนี้ต่อไป

หากท่านทำเครื่องหมายลงในช่อง "ไม่ใช่" เพียงข้อหนึ่งข้อใด ก็โปรดศึกษาข้อมูลด้านหลังของบัตรแผ่นนี้เพื่อค้นหาวิธีการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กต่อไป

วิธีการที่รัฐบาลจะสามารถพัฒนา รูปแบบการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยแก่เด็ก

1 จัดทำและประกาศใช้นโยบาย วิธีการหรือแผนปฏิบัติการแห่งชาติ ในการคุ้มครองเด็ก

- จัดทำนโยบายแห่งชาติในการจัดการกับปัญหาการทารุณกรรมเด็ก รวมถึงการทารุณกรรมทางเพศ
- ปรับปรุงระบบกฎหมาย
- กำหนดมาตรฐานสำหรับภาคการท่องเที่ยว

2 ปฏิบัติการหยุดยั้งการทารุณกรรมเด็กในธุรกิจการท่องเที่ยว

- จัดการรณรงค์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ให้ความรู้แก่ประชาชน และเปิดการอภิปรายวงกว้างในชุมชน
- จัดให้มีสายด่วนรับแจ้งเรื่องและสายด่วนให้ความช่วยเหลือเด็ก
- ให้การฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
- กำหนดให้มีการตรวจสอบประวัติการทำงานของผู้ที่จะทำงานโดยตรงกับเด็ก

3 ร่วมมือกันให้การคุ้มครองและพิทักษ์เด็ก

- ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกัน
- ร่วมมือกันภายในประเทศ
- ร่วมมือกันในท้องถิ่น (การส่งต่อ/การประสานงาน)

